

ordning af Statsrevisionen til. Det var dette, som jeg vil opfordre Regeringen til at overveje og tage fat paa, men det har altsaa nu den højtærede Finansminister allerede lovet.

la Cour: Jeg skal ikke blande mig i den Diskussion, der er ført her om Statsrevisionen, men jeg skal udtale Tanker, som naturligt maa paatrænge sig, hver Gang vi staa overfor et Statsregnskab som dette.

Vi se i dette Statsregnskab, at Staten har paadraget sig en Gæld paa 55½ Million, og saa spørge vi om: hvorledes er det store Laan, som vi stiftede, blevet anvendt. Det viser sig ved at gennemgaa Statsregnskabet, at der kun er lidt over 2 Millioner tilbage deraf. Det er jo meget naturligt, at Staten gør Laan, hvis der forestaar store indgribende Anskaffelser, men naar dette ikke er Tilfældet, saa maa det være Tegn paa en daarlig Finansstyrelse, naar man ikke kan faa Indkomst og Udgift til at passe sammen. Vi kunne jo ganske vist sige, at i dette Tilfælde have vi haft en større Udgift, idet Staten af sin kontante Kapital har maattet afskrive den Gæld paa 2 Mill. Kr., som Den sjællandske Bondestands Sparekasse havde til den; for den største Part var der fuldstændig Sikkerhed for det Laan, som Staten havde ydet. Dernæst har Staten laant Den sjællandske Bondestands Sparekasse 6 Millioner til Afvikling. Nu er det jo et stort Spørgsmaal, om det er rigtigt af Staten, naar den ikke selv er Indehaver af Midlerne, dels at eftergive, dels at bortlaane det, som den selv trænger til. Jeg tvivler paa, at det er rigtigt, at Staten under saadanne Forhold indlader sig paa at bortlaane Kapital, som den selv skal laane. De 8 Mill. Kr., som saaledes ere gaaede til Den sjællandske Bondestands Sparekasse, og de 2 Mill., som efter Regnskabet endnu ere tilbage i Statskassen, blive 10 Mill. Kr., og disse 10 Millioner, dragne fra de 55½ Million, ere 45½ Mill. Kr., som altsaa ere forbrugte i dette Finansaar udover den Indtægt, som Statsregnskabet viser. Hvad kan Grunden være til, at vi ere komne ind paa at have saa daarlige finansielle Forhold som dem, vi leve under nu? Ganske sikkert dette, at vi have indladt os paa, Regeringen først, at lave Finanslove, hvorpaa Udgifterne ere adskilligt højere end Indtægterne. Det er særlig under Finansminister Vilhelm Lassen, at man har begyndt paa dette, men vi kunne gerne sige, at de

efterfølgende Finansministre have fortsat efter denne Anvisning.

I Foraaret vedtog vi den Finanslov, under hvilken vi for Øjeblikket arbejde, og som viser et Underskud paa 20½ Mill. Kr. Tillægsbevillingsloven viser en Udgift paa 37¼ Mill. Kr.; det er en Udgift, der kommer til. Man søger at kaffe Balance ved to Laan, et paa 15,120,000 Kr. og et paa 38 Mill. Kr., altsaa tilsammen godt og vel 53 Mill. Kr. Disse to Laan ere allerede absorberede i det Statsregnskab, som vi her behandle. Der er kun tilbage de 36 Mill. Kr., som senere ere laante. Men hvorledes ville de kunne bære Finanserne igennem i dette Aar? Underskuddet er 20½ Mill. Kr. paa den almindelige Finanslov, og Udgifterne paa Tillægsbevillingsloven ere 37¼ Mill. Kr. Hvor skulde saa 36 Mill. Kr. kunne være tilstrækkelige til at dække det Underskud, der vil blive paa den Finanslov, hvorunder vi arbejde? Der er altsaa laant i et Aar 53½ Mill. Kr. og næste Aar 36 Mill. Kr., i alt 89½ Mill. Kr. Man tænke sig et saa stort Forbrug i Løbet af 2 Aar, som skal dækkes ved Hjælp af Laan! Finansloven for næste Aar er forelagt med et Underskud paa omtrent 20½ Mill. Kr. Er det Mening, at vi skulle blive ved med at arbejde med Finanslove, der bringe saadanne Underskud frem, som vi stadig skulle dække med Laan? Selvfølgelig er det ganske vist Finansministrene, der forelægge Lovene, de have det største Ansvar, men Rigsdagen har ogsaa sit Medansvar, naar den vedtager de Love, der lægges frem. Rigsdagen maa derfor ogsaa se at bringe mere Overensstemmelse mellem Statsindkomsterne og Statsudgifterne; i Længden vil det naturligvis ikke kunne gaa, som det nu gaar, og der er al Opfordring til, idet vi skulle til at godkende dette Statsregnskab, at pege hen paa dette Forhold og sige til Regeringen og Rigsdagen: Er det ikke bedst, at vi tage Reb i Sejlene, før vi komme for langt ud? Faa vi et Underskud paa over 20 Mill. Kr. paa den Finanslov, vi nu skulle ind paa, saa have vi i 3 Aar paadraget Staten en Gæld af ca. 100 Mill. Kr.

Det var disse Betragtninger, jeg vilde gøre gældende her ved Godkendelsen af dette Statsregnskab; jeg syntes, at der var Opfordring til at sige et Par Ord om det uheldige i, at Regeringerne stadig fremlægge Finanslove, hvor det er nødvendigt med Laan at skulle dække de store Underskud, der ville blive paa de kommende Regnskaber.